

۱ عَيْنِ الصَّحِيحِ عَنِ الْمَطْلُوبِ:

- (۱) فَرَأَى دُمُوعَهُمَا تَتَسَاقَطُ مِنْ أَعْيُنِهِمَا. ← مفرده عيون
- (۲) جَرَّ سَيَّارَتَهُمْ بِالْجَزَارَةِ وَ أَخَذَهَا إِلَى مَوْقِفٍ تَصْلِيحِ السَّيَّارَاتِ. ← جَمْعُهُ مواقف
- (۳) أَتَذَكَّرُ خِيَامِ الْحُجَّاجِ فِي مَنَى وَ عَرَفَاتِ. ← مفرده "خيمة"
- (۴) كَانَ النَّبِيُّ (ص) يَتَعَبَّدُ فِي غَارِ حِرَاءِ الْوَاقِعِ فِي قَمْتِهِ. ← جَمْعُهُ قِمَام

۲ إِنْخَبَ مَجْمُوعَةٌ فِيهَا كَلِمَةٌ غَرِيبَةٌ حَسَبِ الْمَعْنَى:

- (۱) سَيَّارَةٌ - جَزَارَةٌ - حَافِلَةٌ - طَائِرَةٌ
- (۲) الْأَرْجُلُ - رَأْسٌ - يَدٌ - أُغْيُنٌ
- (۳) الْأُسْرَةُ - الْأَقْرَبَاءُ - الْأَصْدِقَاءُ - الْأَقْوِيَاءُ
- (۴) غَدَاً - الْيَوْمَ - أَمْسٌ - الْعَامُ

۳ عَيْنِ الْخَطَا عَنِ الْمَطْلُوبِ:

- (۱) وَهَنَ الْمُؤْمِنُونَ وَ يُحْزَنُونَ... ← متضاده صَلَّحَ
- (۲) جَرَّ سَيَّارَتَهُمْ بِالْجَزَارَةِ. ← ترجمته تراکتور
- (۳) كُلُّ مُسْلِمٍ حِينَ يَرَى هَذَا الْمَشْهَدَ، يَشْتَاقُ إِلَيْهِ. ← جَمْعُهُ مشاهد
- (۴) كَانَ النَّبِيُّ (ص) يَتَعَبَّدُ فِي غَارِ حِرَاءِ. ← مرادفه كهف

۴ مَا هُوَ الْخَطَا؟

- (۱) الصَّرَاغُ ≠ النَّزَاعُ
- (۲) يُعْلَقُ "مَصْدَرُهُ: التَّعْلِيقُ"
- (۳) الْكَثْفُ "جَمْعُهُ: الْأَكْتَاغُ"
- (۴) الْفُؤُوسُ "مُفْرَدُهُ: الْفَأْسُ"

۵ عَيْنِ الصَّحِيحِ فِي تَرْجُمَةِ الْأَفْعَالِ.

- (۱) كَانُوا قَطَعُوا: بُرِيدُهُ بُوْدُنْد - قُطِعَ: بُرِيد
- (۲) لَنْ يَفْهَمَ: نَخَوَاهِدْ فَهْمِيد - قَذَفْهَمْتُ: فَهْمِيدِي
- (۳) أَجْلَسَ: بَنْشِين - لَا تُجْلِسِي: نَنْشَان
- (۴) لَيْتَهُ يَغْفِرُ: بِيَامِرْزْد - اسْتَغْفِرُ: آمِرْزَشْ بَخَوَاه

۶ عَيْنِ الصَّحِيحِ لِتَرْجُمَةِ الْأَفْعَالِ مِنْ هَذِهِ الْمَصَادِرِ.

"إِنْقِطَاعُ: بَرِيدُهُ شَدْن - تَعَايِشُ: هَمْزِيستِي كَرْدَن - تَفْهِيمُ: فَهْمَانِيدَن - إِنْقَاذُ: نَجَاتُ دَادَن"

- (۱) مَا تَعَايِشُوا: هَمْزِيستِي نَكْرَدِيد
- (۲) فَهَمْتُ: فَهْمَانِيدَم
- (۳) لَا تَنْقُطَعِينَ: بَرِيدُهُ نَمِي شَوِيد
- (۴) قَذَأَنْقَذْتُ: نَجَاتُ دَادَم

(۱) الْكَتِفُ: آلَةُ حَدِيدِيَّةٌ لِقَطْعِ الْخَشَبِ!

(۲) الرُّسُومُ: عَمَلٌ خُرَافِيٌّ فِي الْأَدْيَانِ!

(۳) الحضارة: مظاهرُ التقدّم في ميادين العلم و الأدب!

(۴) الصُّراع: وَجَعٌ فِي الرَّأْسِ!

(۸) إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا كَأَنَّهُمْ بُنْيَانٌ مَرْصُومٌ:

(۱) همانا الله دوستدار کسانی است که مانند بنای مقاومی صف به صف در راه او مبارزه می کنند!

(۲) قطعاً خداوند دوست می دارد آن کسانی را که مثل بنای پابرجا صف زده در راهش کارزار می کنند!

(۳) به درستی که خداوند کسانی را که در یک صف در راه او می جنگیدند دوست دارد؛ انگار که آنان بنایی محکم اند!

(۴) بی گمان خدا کسانی را که صف در صف در راه او می جنگند دوست می دارد؛ گویی که ایشان ساختمانی استوارند!

(۹) قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا آلِهَتَكُمْ: گفتند: .....

(۱) او را آتش زدند و خدایان خود را یاری کردند!

(۲) او را بسوزانید و خدایان خویش را یاری نمایید!

(۳) آنان را بسوزانید و معبود خود را نصرت ببخشید!

(۴) آنان آتش گرفتند ولی به معبودهای خویش کمک کردند!

(فَهَذَا يَوْمُ الْبَعْثِ وَلَكِنَّكُمْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ):

(۱) پس این روز، رستاخیز است، ولی شما نمی دانستید!

(۲) ولی شما بودید که این روز رستاخیز را نشناختید!

(۳) پس این، روز رستاخیز است، ولی شما نمی دانستید!

(۴) پس روز رستاخیز، این است، ولی شما بودید که ندانستید!

(۱۱) إِنَّ هَذِهِ الْأَصْنَامَ الَّتِي كَانُوا يَفْتَخِرُونَ بِعِبَادَتِهَا لَا قِيَمَةَ لَهَا لِأَنَّهَا عَاجِزَةٌ عَنْ قِضَاءِ حَاجَاتِهَا!:

(۱) به راستی این بت هایی که به پرستیدنشان افتخار می کنند، ارزشی ندارند چون از برآوردن نیازهای شما ناتوان هستند!

(۲) این ها بت هایی هستند که به پرستیدنشان افتخار می کردند درحالی که بی ارزش هستند، چون از تأمین نیازهای خود

ناتوان اند!

(۳) این بت هایی که به عبادتشان افتخار می کردند، هیچ ارزشی ندارند چون از برآوردن نیازهای خود ناتوان هستند!

(۴) این بت ها که آن ها را با افتخار می پرستیدند، هیچ ارزشی ندارند زیرا نمی توانند نیازهای خود را برآورده سازند!

"لَمَّا دَخَلَ النَّاسُ فِي مَعْبِدِ الْمَدِينَةِ شَاهَدُوا الْأَصْنَامَ الْمُكَشَّرَةَ، فَتَعَجَّبُوا جَمِيعاً وَ بَحَثُوا عَنِ الْفَاعِلِ!":

(۱) وقتی مردم وارد معبد شهر شدند بت‌ها را شکسته‌شده دیدند، پس همه تعجب کردند و به دنبال انجام‌دهنده گشتند!

(۲) هنگامی که مردم وارد معبد شهر شدند بت‌های شکسته را مشاهده کردند، پس همگی متعجب شدند و دنبال انجام‌دهنده گشتند!

(۳) زمانی که مردم داخل معبد شهر شدند همگی بت‌های شکسته‌شده را دیدند، پس آن‌ها را شگفت‌زده کرد و مقصّر را جست‌وجو کردند!

(۴) زمانی که مردم وارد معبد شهر شدند بت‌هایشان را شکسته‌شده مشاهده کردند، پس همه شگفت‌زده شدند و شروع کردند دنبال انجام‌دهنده بگردند!

"وَلَنَذْكُرَ إِبْرَاهِيمَ الْخَلِيلَ (ع) الَّذِي حَاوَلَ أَنْ يُنْقِذَ قَوْمَهُ مِنْ عِبَادَةِ الْأَصْنَامِ!":

- (۱) و باید ابراهیم خلیل علیه‌السلام را یاد کنیم که کوشید قومش را از عبادت بت‌ها نجات بدهد!
- (۲) و برای اینکه ابراهیم خلیل علیه‌السلام را یاد کنیم که تلاش کرد اهلش را از پرستش بت نجات بدهد!
- (۳) و باید ابراهیم خلیل علیه‌السلام را یاد می‌کردیم که تلاش کرد قوم خود را از عبادت بت‌ها رهایی دهد!
- (۴) و بر ماست که ابراهیم خلیل علیه‌السلام را به‌خاطر آوریم که تلاش کرد قوم را از بت‌پرستی رهایی بخشد!

"إِنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِحِكْمَةٍ بِالْغَيْهِ وَأَرْسَلَ الْأَنْبِيَاءَ لِيُبَيِّنُوا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ!":

- (۱) خداوند آسمان‌ها و زمین را با حکمت کاملش آفرید و انبیا را فرستاد تا راه مستقیم را آشکار سازند!
- (۲) همانا پروردگار آسمان‌ها و زمین را با حکمت کاملی آفرید و پیامبران را فرستاد تا راه راست آشکار شود!
- (۳) خداوند آسمان‌ها و زمین را با حکمتی کامل خلق کرد و انبیا را فرستاد تا راه مستقیم را آشکار کنند!
- (۴) همانا خداوند آسمان و زمین را با حکمت فراوانی خلق کرد و پیامبران را فرستاد تا راه راست را آشکار سازند!

"تِلْكَ أَسْمَاكَ تَبْلَعُ صَغَارَهَا عِنْدَمَا تُوَاجِهُ خَطراً ثُمَّ تُخْرِجُهَا بَعْدَ زَوَالِ الْخَطَرِ حَيَّةً!":

- (۱) آن ماهی‌ها وقتی با خطر روبه‌رو می‌شوند، بچه‌های خود را می‌خورند آنگاه پس از رفع خطر، آن‌ها را زنده بیرون می‌آورند!
- (۲) آن ماهی‌ها بچه‌های خود را می‌بلعند وقتی با خطری مواجه می‌شوند، سپس آن‌ها پس از برطرف شدن خطر، زنده خارج می‌شوند!
- (۳) آن‌ها ماهیانی هستند که بچه‌های خود را می‌بلعند هنگامی که با خطری روبه‌رو شدند، سپس آن‌ها را پس از آنکه خطر برطرف شد، زنده خارج می‌سازند!
- (۴) آن‌ها ماهی‌هایی هستند که بچه‌های خود را هنگامی که با خطری روبه‌رو می‌شوند، می‌بلعند، سپس آن‌ها را پس از برطرف شدن آن خطر، زنده بیرون می‌آورند!

- (۱) اعضای خوشحال خانواده ما، حاجیان را مشاهده می کردند که با اشتیاق سوار هواپیما می شدند!
- (۲) اعضای خانواده مان شاد بودند چون حاجیان مشتاق را در حال سوار شدن به هواپیما مشاهده می کردند!
- (۳) اعضای خانواده ما با خوشحالی حاجیان را مشاهده می کردند که مشتاقانه سوار هواپیما می شدند!
- (۴) اعضای خانواده ما شادمان بودند و حاجیان را مشاهده می کردند درحالی که با اشتیاق سوار هواپیما می شدند!

"أَحَذَ إِبْرَاهِيمُ (ع) فَاساً و كَسَّرَ أَصْنَامَ مَعْبِدِ مَدِينَتِهِ ثُمَّ عَلَّقَ الْفَأْسَ عَلَى كَتِفِ أَكْبَرِ الْأَصْنَامِ!": ابراهیم (ع) .....

- (۱) تبری برداشت و بت های پرستشگاه شهر خویش را شکست، سپس آن تبر را روی شانه بزرگترین بتان آویخت!
- (۲) یک تبر را بُرد و بُتان پرستشگاه شهر را شکست، سپس تبری را روی شانه بزرگتر بت ها آویزان نمود!
- (۳) با یک تبر شروع کرد به شکستن بُتان پرستشگاه شهر خود، سپس تبری را روی شانه بزرگ بُتان قرار داد!
- (۴) تبری را گرفت و همه بت های پرستشگاه شهر را شکست، سپس آن تبر را از شانه بت بزرگ آویزان کرد!

(إِنَّمَا وَلِيَّكُمْ اللَّهُ و رَسُوْلُهُ و الَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ و يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ و هم رَاكِعُونَ):

- (۱) سرپرست شما فقط خداوند است و فرستاده اش و کسانی که ایمان آورده اند؛ کسانی که در حال رکوع نماز را برپا داشتند و زکات می دهند!
- (۲) سرپرستان تنها خداوند و پیامبرانش و کسانی که ایمان آورده اند، هستند؛ کسانی که نمازشان را برپا می دارند و زکات می دهند درحالی که در رکوع هستند!
- (۳) سرپرست شما تنها خداوند است و پیامبرش و کسانی که ایمان آورده اند؛ کسانی که نماز را برپا می دارند و زکات می دهند درحالی که در رکوع هستند!
- (۴) قطعاً ولی شما، خدا است و فرستاده اش و کسانی که ایمان آورده اند؛ کسانی که نماز را برپا می دارند و زکات را سجده کنان می دهند!

"قد أَدَّى والديّ زيارةَ العتباتِ المقدَّسةِ في السَّنَوَاتِ الماضيَةِ ولكنَّهما يقولان: يا لَيْتَنَا نَذهَبُ مَرَّةً أُخْرَى!":

- (۱) پدر و مادرم زیارت آستان های مقدس را در سال های گذشته ایفا کردند، ولی آن دو می گفتند: ای کاش دیگر بار می رفتیم!
- (۲) حقیقتاً پدر و مادر زیارت عتبات مقدس را در سال های گذشته به جا آورده اند، ولی می گویند: امیدواریم دوباره برویم!
- (۳) در سال های گذشته پدر و مادرم زیارت عتبات مقدس را ادا کرده اند، ولی آن ها می گویند: ای کاش ما دوباره برویم!
- (۴) سال های گذشته زیارت والدینم از آستانه های مقدس انجام شد، ولی آن دو می گفتند: امید است که ما بار دیگر می رفتیم!

- (١) لعلّ المودة تستقرّ بين جميع النَّاس في العالم!
- (٢) اصدّق أنّك لن تكذب أبداً في حياتك!
- (٣) كأنّكم تريدون أن تسافروا إلى مدينتكم بالطائرة!
- (٤) ليت النَّاس كانوا يفهمون حقيقة كلام الإنبياء!

عَيْن حرفاً يزيل الإبهام ما قبله:

- (١) قال أعلم أنّ الله على كلّ شيء قدير.
- (٢) إنّنا جعلناه قرآناً عربياً لعلّكم تعقلون.
- (٣) تدلّ على أنّ الذين فطريّ ولكنّ عباداته كانت خرافية.
- (٤) إنّ الله يحبّ الذين يُقاتلون كأنّهم بنيانٍ مرصوص.

عَيْن الحرف الذي جاء للتأكيد:

- (١) ليت العداوة تنتهي بين هؤلاء الأصدقاء القدماء!
- (٢) كأنّ بعض النَّاس ينسون ظلم الظّالمين بعد قليل!
- (٣) أوصانا أبي: إنّ الصدق من أكرم الصفات الإنسانية!
- (٤) طُلب مني أن أنقل ذكريات المجاهدين في الحرب المفروضة!

عَيْن "لا" النافية للجنس:

- (١) يا صاحب القدرة لا تنس يوم الحساب!
- (٢) لا حجاب أظلم من جهل الإنسان ربّه!
- (٣) لا تشربوا الماء بارداً و الطعام حاراً!
- (٤) على مريض اليوم و لا يذهب إلى المدرسة!

عَيْن عبارة جاء فيها من الحروف المشبهة بالفعل و الأفعال الناقصة معاً:

- (١) كان المعلم يُريد أن يتكلّم باللغة العربيّة.
- (٢) قل الحقّ و إنّ كان مرّاً.
- (٣) و يقول لكافر يا ليتني كنتُ ثراباً.
- (٤) لا تثقّ ما ليس لك به علم.

عَيْن العبارة التي ما جاء فيها من الحروف المشبهة بالفعل:

- (١) (و يقول الكافر يا ليتني كنتُ ثراباً)
- (٢) كان الطالب يُريد أن يتكلّم في الصّف.
- (٣) (إنّا جعلناه قرآناً عربياً لعلّكم تعقلون)
- (٤) (اعلم أنّ الله على كلّ شيء قدير)

- (١) ليت القاضي نُشاهده امام بيت العمرو عين لاجابة دعوتهم!
- (٢) لعلى كنت صادقاً في كلامي!
- (٣) إنّ القاضي العادل يقصد ظهور الحق!
- (٤) ولكثنا نغفل عنها و لم يغفل الله عنها!

- (١) "أ أنتَ فَعَلْتَ هذا بِالْهَيْتِنا يا إبراهيم": إسم الإشارة للقريب
- (٢) قَالَ ابراهيم (ع): إِسْأَلُوا الصَّنَمَ الْكَبِيرَ: الفعل الماضي
- (٣) كَسَرَ جَمِيعَ الأَصْنَامِ فِي الْمَعْبَدِ إِلَّا الصَّنَمَ الْكَبِيرَ: الجمع المكسر
- (٤) أَرْسَلَ اللَّهُ الْأَنْبِيَاءَ لِيُبَيِّنُوا الصَّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ: الفعل المضارع

- (١) إنّ شجرة الخبز شجرة عجيبة و تحمل الأثمار في نهاية الأغصان!
- (٢) رأيت شجرة الخبز و هي تحمل أثمارها في نهاية أغصانها!
- (٣) رأيت شجرة الخبز التي تحمل الأثمار في نهاية الأغصان!
- (٤) شجرة الخبز شجرة تحمل أثمارها في نهاية أغصانها!

- (١) سمكة التيلابيا تُدافع عن صغارها و هي تسير معها!
- (٢) كانت مقبرة وادي السلام من أكبر المقابر في العالم!
- (٣) إنّ النّاجح يقوم بعمله وحيداً و لا يتوكّل على النّاس!
- (٤) قَبِلْتُ بنتي و هي تلعب مع زميلاتِها في الساحة!

- (١) القاضي العادلُ يَحْكُمُ بَيْنَ النَّاسِ بِالْعَدْلِ وَ ما كَانَ ظالماً.
- (٢) يَنْهَضُ الْفَلَّاحُ مِنْ نَوْمِهِ وَ يَذْهَبُ إِلَى الْمَرْعَةِ.
- (٣) جَاءَ الْمُدْرِّسُونَ الْكَثِيرُونَ وَ هُمْ يَتَكَلَّمُونَ عَنْ آدَابِ الْمُتَعَلِّمِينَ!
- (٤) رَأَيْتُ وَلَدًا يَذْهَبُ إِلَى السُّوقِ مَعَ أُمِّهِ!

- (١) يُشَجِّعُ الْمُتَفَرِّجُونَ فَرِيقَهُمُ الْفَائِزَ فَرِحِينَ الْيَوْمَ.
- (٢) (وَ لَا تَهِنُوا وَ لَا تَحْزَنُوا وَ أَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ)
- (٣) فَسَأَلَ عَارِفٌ وَالِدَهُ مُتَعَجِّبًا: يَا أَبِي، لِمَ تَبْكِي؟
- (٤) الطَّالِبَانِ يَقْرَأَانِ دُرُوسَهُمَا فِي مَكْتَبَةِ الْمَدْرَسَةِ.

عين الصحيح في التحليل الصرفي و الإعراب لما تحته خط:  
عين الصحيح في التحليل الصرفي لما تحته خط : "فَالْأَثَرُ الْقَدِيمَةُ الَّتِي اُكْتُشِفَهَا الْإِنْسَانُ تُؤَكِّدُ اِهْتِمَامَ الْإِنْسَانِ بِالَّذِينَ"

٣٢ اكتشاف:

- (١) فعل مضارع - للمتكلم وحده - مزيد ثلاثي (مصدره اكتشاف) - متعدّد / فعل و فاعله "الإنسان"
- (٢) فعل ماض - للغائب - مجزّد ثلاثي - متعدّد / فعل و مفعوله ضمير "ها"
- (٣) فعل ماض - للغائب - حروفه الأصليّة "كشف" من مصدر "اكتشاف" / فاعله "الإنسان" و مفعوله "ها"
- (٤) للغائب - مزيد ثلاثي بزيادة حرف واحد - لازم / فعل و مع فاعله جملة فعليّة

٣٣ تؤكّد:

- (١) فعل مضارع - للمخاطب - مزيد ثلاثي (من مصدر تأكيد) - متعدّد / فعل و مع فاعله جملة فعليّة
- (٢) فعل مضارع - للغائبة - مزيد ثلاثي (من باب تفعيل) بزيادة حرف واحد / فعل و مفعوله "اهتمام"
- (٣) فعل ماض - للغائبة - من مصدر "تأكّد" بزيادة حرفين اثنين - معلوم / فعل و مع فاعله جملة فعليّة و خبر للمبتدأ
- (٤) فعل للغائبة - (مصدره على وزن "تفعيل") - متعدّد - مجهول / فعل و مع نائب فاعله "اهتمام"

٣٤ اهتمام:

- (١) مفرد مذكّر - اسم فاعل (حروفه الأصليّة: ه م م) / مفعول
- (٢) اسم - مفرد مذكّر - مصدر (من وزن افتعال) / نائب فاعل
- (٣) اسم - جمع مكسر أو تكسير - (حروفه الأصليّة: ه م م) / فاعل "تؤكّد"
- (٤) اسم مفرد مذكّر - فعله "إهتمّ" على وزن "إفْتَعَلَ" / مفعول

اقرأ النّصّ التّالي ثمّ أجِبْ عن الأسئلة.

"انْقَذَ النَّبِيُّ (ص) قَوْمَهُ مِنْ عِبَادَةِ الْأَصْنَامِ بَعْدَ مَا فَتَحَ مَكَّةَ، إِنَّهُ قَامَ بِتَكْسِيرِ الْأَصْنَامِ مِنْ حَوْلِ الْكَعْبَةِ، عِنْدَمَا بَلَغَتْ ثَلَاثُمِائَةٍ وَ سِتِّينَ صَنَمًا قَبْلَ ذَلِكَ، كَانَ النَّاسُ يَعْبُدُونَ الْأَصْنَامَ الَّتِي لَا تُنْفَعُ وَ لَا تُضُرُّ وَ لَا تَنْفَعُ، هُمْ كَانُوا يَقُولُونَ إِنَّهُمْ رَأَوْا آبَاءَهُمْ يَعْبُدُونَهَا وَ هُمْ بَقُوا عَلَى ذَلِكَ.

مِنَ الْعَجِيبِ أَنَّ الْأَصْنَامَ مَوْجُودَةٌ فِي حَيَاةِ الْمُسْلِمِينَ فِي الْعَصْرِ الْحَالِي أَيْضًا، لَكِنَّهَا لَيْسَتْ أَصْنَامًا مِنْ حِجَارَةٍ، كَأَصْنَامِ مَكَّةَ وَ غَيْرِهَا، بَلْ هِيَ كُلٌّ يَتَّخِذُهُ الْإِنْسَانُ ثَابِتًا فِي حَيَاتِهِ لِاتِّقَالِ التَّغْيِيرِ، وَ مَهْمًا لَا يَتَقَدَّمُ عَلَيْهِ شَيْءٌ، وَ إِنْ خَالَفَ الْحَقُّ، وَ إِنْ أَغْضَبَ اللَّهَ، فَيَتَحَوَّلُ هَذَا الشَّيْءُ إِلَى صَنْمٍ يَعْبُدُهُ الْمَرْءُ مِنْ دُونِ اللَّهِ! قَدْ نَطَلَبُ شَيْئًا وَ لَنَا رَغْبَةٌ شَدِيدَةٌ فِيهِ، وَلَكِنَّهُ يَتَجَاوَزُ خُدُودَ اللَّهِ وَ حُقُوقَ عِبَادِهِ، فَعِنْدُنَا إِنَّا قَدْ اتَّخَذْنَا هَؤُلَاءِ صَنَمًا نَعْبُدُهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ! فَهَذِهِ الْآيَةُ الشَّرِيفَةُ هِيَ الْمِيزَانُ فِي هَذَا الْمَجَالِ: "وَ مِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَندَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَ الَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ"

٣٥ متى يعبد المرء صنماً من دون الله؟

- (١) حينَ رغبَ في شيءٍ أكثرَ من الله!
- (٢) إذا رأى آباءه!
- (٣) حينَ أحبَّ شيئاً كثيراً!
- (٤) إذا ما قبلَ أيّ تغييرٍ في حياته!

- (١) إِنَّ النَّاسَ يَعْبُدُونَ الْأَصْنَامَ الْحَجَرِيَّةَ وَ الْخَشَبِيَّةَ فِي هَذِهِ الْأَيَّامِ!
- (٢) بَعْضُ النَّاسِ يُحِبُّونَ اللَّهَ أَقَلَّ مِنَ الْأَشْيَاءِ الْمَادِّيَّةِ وَ غَيْرِ الْمَادِّيَّةِ!
- (٣) إِنَّ النَّبِيَّ (ص) أَنْهَى عَنْ عِبَادَةِ الْأَصْنَامِ فِي جَزِيرَةِ الْعَرَبِ!
- (٤) كَانَ النَّاسُ يَعْبُدُونَ أَصْنَامًا لَا نَفْعَ وَ لَا ضَرَرَ مِنْهَا!

٣٧ إِمْلَأُ الْفَرَاغَ: "بَلَّغَ عَدَد ..... ثَلَاثَمِائَةٍ وَ سِتِّينَ!"

- (١) السَّنِينَ الَّتِي عَبْدَ النَّاسِ فِيهَا الْأَصْنَامَ.
- (٢) الْأَصْنَامَ حَوْلَ الْكَعْبَةِ فِي مَكَّةَ.
- (٣) السَّنِينَ الَّتِي سَعَى النَّبِيُّ (ص) لِفَتْحِ مَكَّةَ.
- (٤) الْأَصْنَامَ الَّتِي بَقِيَتْ فِي مَكَّةَ بَعْدَ فَتْحِهَا.

٣٨ فِي أَيِّ الْعِبَارَةِ جَاءَ اسْمُ التَّفْضِيلِ وَ اسْمُ الْمَكَانِ مَعًا؟

- (١) أَنَا أَحَبُّ إِنْ أَعْمَلَ فِي الْقَرْيَةِ قَرِبَ مَدِينَتِنَا!
- (٢) أَنْتَ أَحَقُّ النَّاسِ بِالْحُكْمِ فِي الْمَحَافِلِ الْعِلْمِيَّةِ!
- (٣) أَحَبُّ عِبَادِ اللَّهِ أَنْفَعُهُمْ لِلنَّاسِ فِي الدُّنْيَا!
- (٤) أَكْرَمُ النَّاسِ فِي مَجْلِسِكَ وَ إِنْ كُنْتُ أَمِيرًا!

٣٩ عَيْنُ الصَّحِيحِ فِي الْكَلِمَاتِ الَّتِي تَحْتَهَا خَطٌّ عَلَى التَّرْتِيبِ فِي الْعِبَارَةِ التَّالِيَةِ:  
 "يَا عَلَامُ الْغُيُوبِ! نَحْنُ مُنْتَظِرُونَ بِظُهُورِ الْقَائِمِ الْمُنْتَظَرِ فِي يَوْمِ الْمَوْعُودِ"

- (١) اسْمُ مَفْعُولٍ - اسْمُ فَاعِلٍ - اسْمُ فَاعِلٍ - اسْمُ مَفْعُولٍ
- (٢) اسْمُ مَبَالِغَةٍ - اسْمُ فَاعِلٍ - اسْمُ مَفْعُولٍ - اسْمُ مَفْعُولٍ
- (٣) اسْمُ مَبَالِغَةٍ - اسْمُ مَفْعُولٍ - اسْمُ مَفْعُولٍ - اسْمُ مَفْعُولٍ
- (٤) اسْمُ فَاعِلٍ - اسْمُ مَفْعُولٍ - اسْمُ مَفْعُولٍ - اسْمُ فَاعِلٍ

٤٠ عَيْنُ الْخَطَا فِي ضَبْطِ حَرَكَاتِ الْكَلِمَاتِ:

- (١) بَعْدَ أَنْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ قَدْ كَثُرَ الصَّنَمُ الْكَبِيرُ بَقِيَّةَ الْأَصْنَامِ،
- (٢) بَدَأَ الْقَوْمُ يَنْتَهَامِسُونَ، وَ قَالُوا: إِنَّ الْأَصْنَامَ لَا تَنْتَحَرِكُ أَبَدًا،
- (٣) لِأَنَّهَا تَمَاطِيلُ، إِبْرَاهِيمُ يَسْتَهْزِئُ بِإِلَهَتِنَا فَأَخْضَرُوهُ لِلْمُحَاكَمَةِ،
- (٤) وَ بَعْدَ الْمَحْكَمَةِ أَشْعَلُوا نَارًا لِيُحَرِّقُوهُ فَأَنْقَذَهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ!